

วิจัยในชั้นเรียน
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชา งานช่างยนต์
รหัสวิชา 20101-2008
ของนักเรียน ชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์
ประจำภาคเรียนที่ 2/2568

โดย
นายเจตริน อุตโท

แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา งานชั้บรณยตร์หัสวีชา 20101-2008 ในสังคมที่มีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาเหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัย ปัจจัยหลาย ๆ ประการเกื้อหนุนกัน แต่ปัจจัยหลักของการพัฒนา จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มี คุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบัตืทั้งทางด้านสมรรถภาพทางร่างกายแข็งแรงและจิตใจที่ ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อ ความยากลำบาก เผชิญ ปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัตืเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลในรูป ของคำว่า “ระเบียบวินัยในตนเอง”

ระเบียบวินัยในตนเอง นี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของ ตนเองทำให้คนเราบรรลุจุดหมายของชีวิตประสบความสุขความเจริญในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ครูควรสร้างสรรค์ ให้เกิดแก่นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพราะถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองนั้นจะทำให้นักเรียนได้ ควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ติงามและประสบความสำเร็จในชีวิต จึงต้องดำเนินการฝึกให้ เกิดผลอย่างจริงจัง เด็กนั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้เตรียมพัฒนา นักเรียนให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศอาจจะเป็นไปได้ไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยใน ตนเองเป็นลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเยาวชน เมื่อเยาวชนมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อ สังคม ผลที่สุดก็จะวินัยต่อประเทศชาติโดยรวม ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของจริยธรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง โดยเห็นว่าวินัยใน ตนเองเป็นคุณลักษณะในตัวบุคคลที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเอง จะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม จากการศึกษาความหมายและขอบข่ายและพฤติกรรมของความมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็น ความสำคัญของวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง “การพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา งานชั้บรณยตร์หัสวีชา 20101-2008 ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชา ช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา งานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ วิชา 20101-2008 ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาจากบุคคลหลายๆ บุคคลและฝ่ายต่างๆ หลากๆ ฝ่ายที่ให้ความรู้ ความช่วยเหลือและคำแนะนำ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ คณะครูและนักเรียนนักศึกษา แผนกวิชาช่างยนต์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนสามารถทำการวิจัย จนสามารถทำการวิจัยได้สำเร็จ

สุดท้าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะครู นักเรียน นักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ที่ให้ความช่วยเหลือระหว่างทำการทดลองและคอยให้กำลังใจจนการวิจัยนี้ลุล่วงไปด้วยดี

เจตริน อุทโท

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญต่อ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 จุดมุ่งหมายของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
-เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	2
-ตัวแปรที่ศึกษา	2
1.4 สมมติฐานในการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 แนวความคิด หรือทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่ศึกษา	4
2.2 ผลการวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	9
3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	9
3.2 แบบแผนการวิจัย	9
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	10
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
3.5 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	10

สารบัญต่อ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	16
การอภิปรายผล	19
ข้อเสนอแนะ	19
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ในสังคมที่มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การพัฒนาเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ ประการเกื้อหนุนกัน แต่ปัจจัยหลักของการพัฒนา จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบัติทั้งทางด้านสมรรถภาพทางร่างกาย แข็งแรงและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลในรูปของคำว่า “วินัยในตนเอง”

วินัยในตนเองเป็นวัฒนธรรมของสังคมที่ทุกคนต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้บุคคลอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสุข วินัยในตนเองนี้เป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้คนเราบรรลุจุดหมายของชีวิตประสบความสำเร็จในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ครูควรสร้างสรรค์ให้เกิดแก่นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพราะถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองนั้นจะทำให้นักเรียนได้ควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปในทางที่ดีงามและประสบความสำเร็จในชีวิต จึงต้องดำเนินการฝึกให้เกิดผลอย่างจริงจัง เด็กนั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ หากไม่ได้เตรียมพัฒนานักเรียนให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาประเทศอาจจะเป็นไปไม่ได้ไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเยาวชน เมื่อเยาวชนมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อสังคม ผลที่สุดก็จะวินัยต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของจริยธรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง โดยเห็นว่าวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะในตัวบุคคลที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้ที่มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม

จากการศึกษาความหมายและขอบข่ายและพฤติกรรมของความมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของวินัยในห้องเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา งานขับรถยนต์รหัสวิชา 20101-2008” ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมีวินัยในตนเอง ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้ปกครองในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษา มาสร้างเสริม พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่ามีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

1.2 จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
2. เพื่อศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน
3. เพื่อศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจ

1.3 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
 2. ศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน
 3. ศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- นักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนาเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
- 3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทน
- 3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

- 4.1 ตัวแปรอิสระ คือ ความมีวินัยในตนเอง วินัยในตนเองได้แก่
 - 4.1.1 วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
 - 4.1.2 ความขยันอดทนทางการเรียน
 - 4.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 4.2 ตัวแปรตาม คือ
 - พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

1.4 สมมุติฐานในการวิจัย

นักศึกษามีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเอง ด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 ในวิชา งานขับรถยนต์ รหัสวิชา 20101-2008 สาขาวิชาช่างยนต์ ในระดับที่สูงขึ้น

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การกระทำของบุคคลในการประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม
2. ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุม อารมณ์ จิตใจ ร่างกาย ให้สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ตามมาตรฐานสูงสุดหรือเป็นไปตามที่นักเรียนวางไว้ โดยนักเรียนได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้ปกครองในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนมาสร้างเสริม พัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่ามีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิด หรือทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีวินัยในตนเอง ความขยันอดทนทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ชั้นปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ผู้วิจัยได้จัดลำดับตามสาระดังนี้

1. ความหมายของวินัย
2. ประเภทของวินัย
3. คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง
4. การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง
5. ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของความมีวินัยในตนเอง
6. ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง
7. ความอดทน

ความหมายของวินัย

คำว่า วินัย หรือ ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Discipline มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายลักษณะ อาทิ เช่น พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ ดังนี้ วินัยหมายความว่า ระเบียบสำหรับกา กับความประพฤติให้เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นกฎระเบียบแบบแผน ข้อตกลงที่สังคมกำหนดให้ บุคคลประพฤติปฏิบัติตามเพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข

นอกจากนี้การให้นิยามของวินัย ยังมีลักษณะที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขของการใช้คำว่า วินัย ว่ามีความมุ่งหมายเพื่ออะไร เช่น ในด้านการศึกษา การให้คำนิยามของวินัย จะมีความหมายถึง พฤติกรรมของครู ซึ่งมีเจตนาที่จะสร้างสรรค์และดำรงไว้ซึ่งเงื่อนไขที่มีความจำเป็นที่สุดในความเป็นระเบียบเรียบร้อย ใน การเรียนการสอนและพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองของผู้เรียน ซึ่งระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่ สถาบันการศึกษาได้กำหนดขึ้นให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติตาม ถ้าฝ่าฝืนจะต้องมีการทำโทษตามกฎระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้

ทั้งนี้จากเอกสารการสอนวิชาการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชได้สรุป ความหมายของวินัยได้เป็น 2 แนวทาง คือ

1. ความหมายในทางรูปธรรม หมายถึง ข้อปฏิบัติ หรือ แบบสำหรับคนในองค์กรในหมู่ ในเหล่า ใน วงการแต่ละแห่ง โดยข้อปฏิบัติหรือแบบที่กำหนดไว้สำหรับสมาชิกในองค์กรนั้น ๆ จะเรียกว่า วินัย อาทิเช่น วินัยทหาร วินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ

ความหมายของวินัยในทางรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นหลักในทางปฏิบัติได้ว่า

- 1.1 วินัยในองค์กรต่าง ๆ อาจมีลักษณะแตกต่างกันออกไป การกระทำอย่างเดียวกันในองค์กรหนึ่งอาจจะไม่ถือว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็นความผิด

- 1.2 ในการพิจารณาว่าการกระทำใดผิดวินัยหรือไม่ ต้องพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่ผิดข้อปฏิบัติ หรือผิดแบบของสมาชิกในองค์กรนั้นหรือไม่ ถ้าไม่มีการกำหนดไว้ในข้อปฏิบัติ จะไม่ถือว่าเป็นความผิด หรือในกรณีกลับกันถ้าหากมีข้อปฏิบัติกำหนดไว้และมีการฝ่าฝืนก็ถือว่าเป็นผิดข้อปฏิบัติ

- 1.3 ในการกำหนดระดับการลงโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย จะต้องพิจารณาการกำหนดความหนักเบาของโทษ โดยแตกต่างกันออกไปในแต่ละองค์กร

2. ความหมายในทางนามธรรม หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรม (Behavior) ที่แสดงออกมาเป็น การควบคุมตนเอง การยอมรับหรือปฏิบัติตามการนำ หรือ การบังคับบัญชา การมีระเบียบและการอยู่ใน แบบแผน จากความหมายของวินัยในทางนามธรรม จะพบว่าโดยแท้จริงแล้ว วินัยที่ต้องการหาใช้ตัวข้อ ปฏิบัติ หรือตัวแบบแผนไม่ หากแต่วินัยที่ต้องการให้มี คือ การควบคุมตน การปฏิบัติตามข้อบังคับ การอยู่ ในแบบแผน การปฏิบัติตามการนำ การปฏิบัติตามการบังคับบัญชา การมีระเบียบและลักษณะเชิง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงออกมาด้วยสิ่งทีมาจากพื้นฐานทางจิตใจ ด้วยเหตุนี้ การที่จะทำให้ทุกคนใน องค์การมีวินัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับพฤติกรรม ต้องพัฒนาจิตใจ ต้องนาต้องกำกับด้วย มิใช่มุ่งแต่จะ พัฒนาหาทางกำหนดข้อปฏิบัติหรือระเบียบให้มีความครอบคลุมรัดกุมแต่เพียงอย่างเดียว หรือมุ่งแต่จะคอย ลงโทษเมื่อมีสมาชิกในองค์กรคนใดคนหนึ่งกระทำการฝ่าฝืน ข้อปฏิบัติหรือระเบียบขององค์กร

ประเภทของวินัย

หลักสำคัญของวินัยมีไว้เพื่อควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมนั้น ๆ ให้อยู่ในกรอบปฏิบัติ เดียวกัน ด้วยเหตุที่แต่ละคนต่างมีภูมิหลังที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสภาวะแวดล้อม ลักษณะการอบรมเลี้ยง ดู ตลอดจนความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ จึงเป็นสาเหตุหลักที่ส่งผลให้สมาชิกในสังคมแต่ละบุคคลมีความ แตกต่างกัน ดังนั้นการมาอยู่รวมกันจึงอาจทำให้เกิดการกระทำตามความพึงพอใจของตนเอง ฉะนั้นการมี แนวทางปฏิบัติเดียวกันจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยภายในสังคม จึงได้มีการ แบ่งประเภทของวินัยเป็น 4 ประเภท คือ

1. วินัยในตนเอง
2. วินัยในห้องเรียน
3. วินัยในโรงเรียน
4. วินัยทางสังคม

แต่โดยส่วนใหญ่ แล้ว การแบ่งประเภทของวินัยโดยใช้เกณฑ์แหล่งที่มาของอำนาจที่ใช้ในการ ควบคุมพฤติกรรม สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. วินัยภายนอก หรือ ส่วนรวม หรือวินัยสำหรับหมู่คณะ (External Authority Discipline) วินัย ที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้บุคคลทุกคนในสังคมปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นการที่บุคคลใดประพฤติปฏิบัติตามที่ด้วยความเกรงกลัวอำนาจหรือการลงโทษ จึงเป็นการปฏิบัติตามที่ บุคคลอยู่ในภาวะจำยอมจากการถูกควบคุม เพื่อป้องกันมิให้เกิดการไม่ปฏิบัติตามวินัยซึ่งถูกกำหนด แต่ทั้งนี้ โดยส่วนใหญ่แล้ว วินัยประเภทนี้จะตั้งกฎเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติไว้เป็นกลาง ๆ ดังนั้นทุกคนจึงสามารถ ประพฤติปฏิบัติตามได้

2. วินัยในตนเอง (Self - Discipline) หมายถึง แนวทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อบังคับตนเองให้ ปฏิบัติตาม ทั้งนี้เกิดจากความสมัครใจโดยมิได้ถูกบังคับ ควบคุมจากอำนาจภายนอกแต่อย่างใด และข้อ ปฏิบัติดังกล่าวจะต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคม ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายหลักคือ การเกิดความสงบสุขภายใน สังคม วินัยในตนเอง จึงเป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมให้เป็นไปตาม ความต้องการของตน โดยมิได้เกิดจากการถูกบังคับจากอำนาจภายนอก หากแต่เกิดจากแรงกระตุ้นภายใน ของตัวบุคคลนั้น อันเป็นผลสืบเนื่องจากการเกิดการเรียนรู้ว่าเป็นค่านิยมที่ดี ซึ่งสอดคล้องตามกฎเกณฑ์ ระเบียบแบบแผนของสังคม และไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากเดือดร้อนแก่ตนเองและไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ทั้งนี้ แม้ว่าจะมีสิ่งเร้าจากปัจจัยภายนอกและภายใน ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างทีตนหวังไว้

คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

การที่บุคคลมีวินัยในตนเอง ย่อมหมายถึง บุคคลนั้นเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม ด้วยเหตุที่ วินัยในตนเอง คือ ลักษณะที่มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางคุณธรรมและจริยธรรม จึงสรุปได้ว่า บุคคลที่มีวินัยในตนเองควรมีคุณลักษณะและพฤติกรรมดังนี้ คือ มีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความตั้งใจ มีความอดทน มีความเป็นผู้นำ มีความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา

2.2 ผลการวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา

จากการบทความงานวิจัย

ฉันทนา ภาคบงกชและคณะ.(2539). การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุรพงษ์ ชูเดช. (2542). ผลของการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาที่มีต่อการพัฒนาวินัยใน ตนเองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2537). การเสริมสร้างวินัย. คู่มือแนะแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

สุชาและสุรศักดิ์ จันทร์เอม. (2521). จิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์:

สถิตาพร ศาสต. (2546). การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

สมพิศ แซ่เฮง. (2546) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม. โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง

หากต้องการที่จะปลูกฝังวินัยในตนเองควรที่จะเริ่มต้นในวัยเด็ก เพราะพฤติกรรมในช่วงวัยนี้จะจัดอยู่ในประเภทพฤติกรรมที่ยังไม่มีทิศทางที่แน่นอน (Doubful Behavior) ซึ่งการแสดงพฤติกรรมจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์และองค์ประกอบที่แวดล้อม ดังนั้น จึงง่ายต่อการปลูกฝังความมีวินัย และกระบวนการที่เหมาะสมและได้ผลดีที่สุด คือ การถ่ายทอดทางสังคม

การต้องการเสริมสร้างระบบการสร้างวินัยในตนเองที่ดี ไม่ควรมุ่งเน้นที่การลงโทษ อันเป็นวิถีทางที่จะส่งผลกระทบต่อในทางลบเสียมากกว่า หากแต่การสร้างวินัยในตนเองที่ดีควรใช้แนวทางในการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ ความเข้าใจมากกว่า โดยต้องหาความเข้าใจว่า เพราะเหตุใดจึงมีความต้องการและความจำเป็นขององค์กรในการที่ต้องการขอความร่วมมือจากสมาชิกในองค์กร ในส่วนของความมีวินัยเพื่อจะได้ไปสู่จุดหมายร่วมกันโดยการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองมี 4 แนวทางดังนี้

1. เรียนรู้และเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวินัยขององค์กรที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ว่ามีแนวทางปฏิบัติหรือห้ามปฏิบัติอะไร อย่างไรบ้าง
2. สำนึกในหน้าที่ว่า จะต้องปฏิบัติตามแบบอย่างหรือต้องรักษาวินัยขององค์กร
3. ตระหนักถึงความสำคัญของวินัยว่า จะสร้างความเจริญ ความดีงามและความสำคัญให้แก่ทั้งตนเองและองค์กร
4. ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติในข้อห้ามอย่างเคร่งครัด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้แนะแนวทางในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองไว้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย
2. ให้ออกาสเด็กที่จะริเริ่มทำกิจกรรมอย่างอิสระ
3. สนับสนุนให้เด็กมีโอกาสคิดและตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล
4. เปิดโอกาสให้เด็กช่วยกันสร้างข้อตกลง
5. แสดงความชื่นชมเมื่อเด็กปฏิบัติตามข้อตกลง ให้กำลังใจและช่วยเหลือเด็กที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงได้
6. ทบทวนสิ่งที่ได้กระทำ โดยการถามหรือกล่าวชมเชย

ความสำคัญ คุณค่า และประโยชน์ของความมีวินัยในตนเอง

คุณค่าของวินัย นั้นช่วยให้กลุ่มคนหรือสังคมต่าง ๆ อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ซึ่งวินัยไม่ได้หมายถึงกฎเกณฑ์ หรือ ระเบียบ ข้อบังคับ ในกลุ่มชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยในตนเองด้วย กลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกที่มีวินัยในตนเองมาก วินัยในสังคมนั้นก็อาจไม่จำเป็น ที่จะต้องสร้างมากนัก เพราะทุกคนในสังคมจะมีความรับผิดชอบสูงและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนกัน และมีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างดี

จุดมุ่งหมายของวินัยทั้งหลายนั้นมิใช่การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นแนวทางที่ผู้ใหญ่ต้องการ แต่จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัย คือ เพื่อให้เด็กเกิดความต้องการที่จะกระทำการที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเอง มิใช่จากสิ่งที่อยู่แวดล้อมหรือการบังคับบัญชา วินัยที่ดีเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในตัวเองมากกว่าแรงบังคับจากภายนอก คือ ความมีวินัยในตนเอง

ประโยชน์ความมีวินัยในตนเอง

- ช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ช่วยให้เด็กมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง
- ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ
- ช่วยเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าให้ตนเอง
- ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน
- ช่วยส่งเสริมหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในตนเอง

วินัยเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาเด็กเพราะช่วยต่อเติมความปรารถนาของเด็กให้เต็ม รวมทั้งให้เกิดการปรับตัวทางบุคลิกภาพและสังคมอย่างมีสุข บุคคลที่มีวินัยในตนเองจะมีคุณลักษณะและพฤติกรรม ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. เชื่อมั่นในตนเอง
3. มีความรู้สึกผิดชอบ
4. ไม่กังวลใจ
5. มีความตั้งใจจริง ใจคอมั่นคง
6. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
7. มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีเหตุผล

8. กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ
9. มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและไม่เกรงใจโดยปราศจากเหตุผล
10. มีความอดทน

ความอดทน

ความสำคัญและความหมายของความอดทน

ความอดทน คือ ความเข้มแข็ง ความหนักแน่นของจิตใจในการควบคุมอารมณ์ จิตใจ และร่างกาย ให้สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

การที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ต้องอาศัยการฝึกฝน ความเพียรพยายามและที่สำคัญต้องมีความอดทนในสิ่งที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่องานสิ่งนั้นจะได้สำเร็จลุล่วง การฝึกความอดทนมีหลายอย่าง เช่น อดทนต่อความลำบาก อดทนต่อความทุกข์ อดทนต่อความเจ็บใจ อดทนต่ออำนาจกิเลส ฯลฯ

การที่คนเราจะมีระเบียบวินัยได้ต้องอาศัยความอดทนในตัวเอง จึงนำไปสู่ความเป็นพลเมืองที่ดี ความอดทนจึงเป็นปัจจัยส่งเสริมให้บุคคลเกิดวินัยขึ้น เช่น การเข้าแถวซื้ออาหาร อดทนในการทำงานต่าง ๆ อดทนและทำตามกฎของบ้านเมือง ผู้ที่มีวินัยในตนเองสูง จะมีความรับผิดชอบสูง มีความวิตกกังวล มีความอดทน มีเหตุผลของตนเอง มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ชั้นปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

กลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้น ปวช. 2/2 ที่ปฏิบัติงานขั้บรถยนต์ห้สวิชา 20101-2008 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

กลุ่มตัวอย่าง คือ คือ นักเรียนชั้น ปวช. 2/2 จำนวน 14 คน วิชา งานขั้บรถยนต์ห้สวิชา 20101-2008 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

3.2 แบบแผนการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาสภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ชั้นปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากร สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้น ปวช. 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 14 คน
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย การสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิดวัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้าง ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ที่ต้องการศึกษา
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนต่อและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาสภาพความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้น ปวช. 3 สาขาวิชาช่างยนต์ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

3.2.1 ความมีวินัยในห้องเรียน

3.2.2 ความขยันอดทน

3.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.5 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ตามแนวทางการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 1 วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน

ข้อ	คำถาม	ทำประจำ %	ทำ บางครั้ง %	ไม่เคยทำ %
1	ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ	2.62	68.68	28.7
2	นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน	8.24	64.15	27.61
3	นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด	58.30	25.36	16.34
4	เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักศึกษาแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ	2.75	3.04	94.21
5	นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน	5.04	15.29	79.67
6	นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน	4.08	31.12	64.8
7	นักเรียนเล่นโทรศัพท์ ขณะที่ครูสอน	2.18	13.41	84.41
8	นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน	4.58	40.02	55.4
9	เมื่อใดที่รู้สึกไม่เข้าใจ นักเรียนจะถามครู	19.41	64.27	16.32

จากตารางที่ 1 จากแบบสอบถามนักเรียน เกี่ยวกับวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน พบว่า

ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **68.68 %**

นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **64.15 %**

นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำประจำมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **58.30 %**

เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ นักเรียนที่ไม่เคยทำมีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **94.21 %**

นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **79.67 %**

นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **64.8 %**

นักเรียนอ่านเล่นโทรศัพท์ ขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **84.41%**

นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **55.4 %**

เมื่อใดที่รู้สึกไม่เข้าใจ นักเรียนจะถามครู นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 64.27%

ตารางที่ 2 วินัยในตนเองด้านความขยันอดทน

ข้อ	คำถาม	ทำประจำ %	ทำบางครั้ง %	ไม่เคยทำ %
10	นักเรียนทำการบ้านเสมอก่อนออกไปเล่น	63.23	28.28	8.49
11	นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่คุณครูมอบหมาย	3.15	32.86	63.99
12	นักเรียนไม่เคยอดทนทำการบ้าน	14.29	42.82	42.89
13	ในการทดลอง นักเรียนจะพยายามทดลองจนเสร็จ	57.45	31.15	11.4
14	เวลาใกล้สอบ นักเรียนดูหนังสือเอง โดยพ่อแม่ไม่ต้องบังคับ	32.73	53.02	14.25
15	เมื่อนักเรียนทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	30.73	51.06	18.21

พบว่า

นักเรียนทำการบ้านเสมอก่อนออกไปเล่น นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 63.23 %

นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่คุณครูมอบหมาย ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 63.99 %

นักเรียนไม่เคยอดทนทำการบ้าน นักเรียนที่ไม่เคยทำและบางครั้งมีค่าร้อยละทำกัน คิดเป็น 42.8 %

ในการทดลอง นักเรียนจะพยายามทดลองจนเสร็จ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 57.45 %

เวลาใกล้สอบ นักเรียนดูหนังสือเอง โดยพ่อแม่ไม่ต้องบังคับ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.02 %

เมื่อนักเรียนทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.06 %

ตารางที่ 3 วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	คำถาม	ทำประจำ %	ทำบางครั้ง %	ไม่เคยทำ %
16	เมื่อมีการแข่งขัน นักเรียนจะพยายามอย่างเต็มความสามารถ เพราะต้องการเป็นผู้ชนะ	70.35	23.25	6.4
17	นักเรียนอยากประสบความสำเร็จในการเรียน	73.39	19.49	7.12
18	ในการเรียนนักเรียนทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี	58.06	34.82	7.12
19	นักเรียนปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”	62.25	29.81	7.94
20	ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ	85.76	11.20	3.04

21	นักเรียนเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก เพื่อจะได้เรียนดีที่สุด	27.61	56.02	16.37
22	นักเรียนมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ดีอย่างที่ตั้งใจไว้	53.02	41.90	5.08
23	ถ้าผลการเรียนไม่ดี นักเรียนใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น	57.14	42.86	0
24	ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักเรียนจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป	43.82	48.10	8.08
25	นักเรียนพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสาร หรือตำราในห้องสมุด เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	32.69	51.98	15.33

ตารางที่ 3 จากแบบสอบถามนักเรียน วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

เมื่อมีการแข่งขัน นักเรียนจะพยายามอย่างเต็มความสามารถ เพราะต้องการเป็นผู้ชนะ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 70.35 %

นักเรียนอยากประสบความสำเร็จในการเรียน นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 73.39 %

ในการเรียนนักเรียนทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 58.06 %

นักเรียนปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 62.25 %

ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 85.76 %

นักเรียนเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก เพื่อจะได้เรียนดีที่สุด นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 56.02 %

นักเรียนมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ดี อย่างที่ตั้งใจไว้ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.02 %

ถ้าผลการเรียนไม่ดี นักเรียนใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 57.14 %

ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักเรียนจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 48.10 %

นักเรียนพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสาร หรือตำราในห้องสมุด เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.98 %

นักเรียนปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 62.25 %

ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 85.76 %

นักเรียนเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก เพื่อจะได้เรียนดีที่สุด นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **56.02 %**

นักเรียนมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ดี อย่างที่ตั้งใจไว้ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **53.02 %**

ถ้าผลการเรียนไม่ดี นักเรียนใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **57.14 %**

ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักเรียนจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **48.10 %**

นักเรียนพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสาร หรือตำราในห้องสมุด เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น **51.98**

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านวินัยในตนเอง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน
2. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านความขยันอดทน
3. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 14 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ความมีวินัยในตนเอง วินัยในตนเองได้แก่

1. วินัยในห้องเรียน
2. ความขยันอดทนทางการเรียน
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ความมีวินัยในห้องเรียน
2. ความขยันอดทนทางการเรียน
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้คำร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน พบว่า

1.1 ขณะเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนมักนั่งงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีคำร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 68.68 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 28.7 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มีเลย แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการไม่นำวิชาอื่น ๆ มาทำขณะที่เรียนวิชาหนึ่งอยู่

1.2 นักเรียนพูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีคำร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 64.15 % นักเรียนที่ทำประจำมี 8.24% ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 27.61 % แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมักชอบพูดคุยกันมากขณะที่ครูสอน เป็นพฤติกรรมที่ต้องปรับปรุง เพื่อให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 นักเรียนส่งการบ้านตรงตามเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำประจำ มีคำร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 58.30 % ส่วน นักเรียนที่ทำบางครั้ง และไม่เคยทำรวมกันแล้วมีถึง 25.36% แสดงให้เห็นว่า นักเรียน 2 กลุ่มหลังนี้จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง

1.4 เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ นักเรียนแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีคำร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 94.21 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง มี 3.04 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มีเลย แสดงว่า นักเรียนมีวินัยที่ดีมากที่จะไม่กระทำการแอบดูข้อสอบเพื่อนในห้องสอบ

1.5 นักเรียนแอบนอนหลับในชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีคำร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 79.67 % นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 15.29 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 5.04 % แสดงว่านักเรียนมีเจตคติที่ดี ไม่ประพฤตินอนหลับในชั่วโมงเรียน ส่วนนักเรียนที่ปฏิบัติตนในลักษณะดังกล่าวบ้าง และทำประจำ คงต้องพิจารณาสาเหตุของการปฏิบัติและหาแนวทางแก้ไขต่อไป

1.6 นักเรียนเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีคำร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 31.12% นักเรียนที่ไม่เคยทำมี 64.8 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 4.08 % แสดงว่านักเรียนควรได้รับการปรับพฤติกรรมเรื่องเกี่ยวกับการเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะเฉพาะของวัยและเพศของนักเรียน ต้องจึงพิจารณาปรับลดพฤติกรรมดังกล่าว

1.7 นักเรียนเล่นโทรศัพท์ ขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีคำร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 86.41% นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 13.41% ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 2.18 % แสดงว่านักเรียนมีการไม่ปฏิบัติตน ที่ไม่เหมาะสม ส่วนนักเรียนที่ทำเป็นบางครั้งหรือทำประจำควรที่จะได้รับการอบรมให้พิจารณาถึงข้อเสียของพฤติกรรมดังกล่าวและงดเว้นพฤติกรรมนี้เสีย

1.8 นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีคำร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 40.02% นักเรียนที่ไม่เคยทำมี 55.4 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มี แสดงว่ายังคงมีพฤติกรรมลอกการบ้านเพื่อนอยู่อีกพอควร จึงต้องมีการหาสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนว่าเป็นเพราะสาเหตุใด เช่น เวลาเรียนนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนจึงทำไม่ได้ การบ้านมากจนทำไม่ทัน นักเรียนเกียจคร้านไม่ยอมทำแต่กลัวความผิดจึงมาลอกการบ้านเพื่อให้มีส่งครู ฯลฯ

1.9 เมื่อใดที่รู้สึกไม่เข้าใจ นักเรียนจะถามครู นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีคำร้อยละมาก

ที่สุด คิดเป็น 64.27 % นักเรียนที่ทำประจำมี 19.41 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมี 16.33% แสดงว่านักเรียนมีแนวโน้มทางที่ดีต่อการพัฒนาเรียนของตนเองให้ดีขึ้น เมื่อไม่เข้าใจนักเรียนต้อง กล้าที่จะถามครู แต่ก็ต้องพัฒนาในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยทำเลย ให้มีพฤติกรรมด้านนี้ให้มากขึ้น

จากการพิจารณาวิสัยในตนเองด้านวิสัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้น ปวช. 3 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 1/2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ พบว่า ส่วนใหญ่มีวิสัยที่ดี ถึง ดีมาก ส่วนกลุ่มนักเรียนที่ยังมีพฤติกรรมที่ไม่ดี สมควรที่จะค้นหาสาเหตุของแต่ละบุคคลและในแต่ละกรณี เพื่อทำการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนต่อไป

2. วิสัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน พบว่า

2.1 นักเรียนทำการบ้านเสมอก่อนออกไปเล่น นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 63.23 % ส่วนนักเรียนที่ทำบางครั้งมี 28.28 % ไม่เคยทำ 8.49 % จากการพิจารณานักเรียนกลุ่มที่ทำบางครั้งและไม่เคยทำ ควรได้รับการพัฒนาตนเองด้านความรับผิดชอบให้เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่องานของตนเองให้มากขึ้น

2.2 นักเรียนหลีกเลี่ยงงานที่คุณครุมอบหมาย นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 63.14% นักเรียนที่ทำบางครั้งมี 32.86 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำไม่มี แสดงว่านักเรียนยังมีเจตคติเรื่องความรับผิดชอบต่องานที่คุณครุมอบหมายดี แต่ต้องพิจารณาพัฒนานักเรียนในกลุ่มนักเรียนที่ทำบางครั้ง ให้มีความถี่ของการหลีกเลี่ยงงานน้อยลงให้มากที่สุด

2.3 นักเรียนไม่เคยอดทนทำการบ้าน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มีค่าร้อยละ คิดเป็น 42.89 % นักเรียนทำบางครั้งมี 42.82 % ส่วนนักเรียนที่ทำประจำมี 14.29 % แสดงว่า นักเรียนมีแนวโน้มที่มีเจตคติที่ดีต่อการอดทนทำการบ้าน แต่คงต้องพัฒนาเจตคติของนักเรียนในกลุ่มที่ทำประจำและทำบางครั้ง ให้มีความอดทนมากยิ่งขึ้น

2.4 ในการทดลอง นักเรียนจะพยายามทดลองจนเสร็จ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 57.45 % นักเรียนทำบางครั้งมี 32.15 % นักเรียนที่ไม่เคยทำ 11.4 % แสดงว่านักเรียนมีแนวโน้มทางเจตคติต่อความพยายามในการทำการทดลอง ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่ขาดความพยายามทำการทดลองจนเสร็จ ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำการทดลองให้สำเร็จ เพื่อทำขั้นตอนต่อไปคือการสรุปผลการทดลองและอื่น ๆ

2.5 เวลาใกล้สอบ นักเรียนดูหนังสือเอง โดยพ่อแม่ไม่ต้องบังคับ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.02 % นักเรียนที่ทำประจำมี 32.73 % นักเรียนที่ไม่เคยทำ 14.25 % แสดงว่านักเรียนมีแนวโน้มเจตคติที่มีพฤติกรรมในด้านความรับผิดชอบต่องาน แต่ต้องกระตุ้น นักเรียนในกลุ่มที่ทำบางครั้ง ให้รู้จักหน้าที่ของตนเองและกระทำหน้าที่ของตนเองให้ดีขึ้น รวมทั้งพัฒนานักเรียนในกลุ่มที่ไม่เคยทำ ให้มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการดูหนังสือสอบ โดยไม่ต้องมีใครมาบังคับ

2.6 เมื่อนักเรียนทำผิด จะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.06 % นักเรียนที่ทำประจำมี 30.73 % นักเรียนที่ไม่เคยทำ 18.21 % แสดงว่า เมื่อนักเรียนทำผิดแล้ว นักเรียนมีแนวโน้มที่จะพยายามแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น ส่วนในกลุ่มที่ไม่เคยทำ ไม่พยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองครูควรอบรมชี้แจงให้

จากการพิจารณาวิสัยในตนเองด้านความขยันอดทนทางการเรียน ของนักเรียนชั้น ปวช. 1/2 สาขาวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2/2559 วิทยาลัยการเทคนิคยะลา พบว่า ส่วนใหญ่มีแนวโน้มทางที่ดี ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่ยังที่ไม่ดีนั้น ครูควรต้องอบรมชี้แจงให้นักเรียนเห็นคุณค่า คุณประโยชน์ของความอดทนในการทำงาน ความรับผิดชอบต่องานในการทำงานในหน้าที่และต้องกระทำอย่างเต็มที่ ไม่ย่อท้อต่อความ

ยากลำบาก มีความอดทน อดกลั้นต่อปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ รวมทั้งชี้ให้เห็นถึงผลที่เกิดจากความสำเร็จในการทำงาน ยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการทำงานและความสำเร็จในชีวิตที่ได้รับความชื่นชม ยกย่องจากคนรอบข้างและสังคม เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มนี้มีแนวโน้ม มีวินัยในตนเองด้านความขยัน อดทนทางการเรียนดีขึ้น

3. วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความสำเร็จทางการเรียน

3.1.1 เมื่อมีการแข่งขัน นักเรียนจะพยายามอย่างเต็มความสามารถ เพราะต้องการเป็นผู้ชนะ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 70.35 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง มี 23.25% นักเรียนที่ไม่เคยทำ 6.4 %

3.1.2 นักเรียนอยากประสบความสำเร็จในการเรียน นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 73.39 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 19.49 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 7.12 %

3.1.3 ในการเรียนนักเรียนทุ่มเทอย่างหนักเพื่อให้ได้คะแนนดี นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 58.06 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 34.82 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 7.12 %

จากทั้ง 3 ข้อข้างต้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จหรือให้ได้รับชัยชนะทั้งนักเรียนที่ทำประจำและทำเป็นบางครั้ง ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีอยู่จำนวนหนึ่งที่ครูต้องกระตุ้นให้เป็นผู้ที่อยากประสบความสำเร็จ โดยอาจจะเริ่มต้นจากการได้รับคำชมเชยจากการประสบความสำเร็จในระดับและประเภทของความถนัดหรือความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคน เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา วิชาการ หรือกิจกรรมการบริการ (ลูกเสือ) ฯลฯ

3.2 วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน

3.2.1 นักเรียนปฏิบัติตามคติประจำใจที่ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 29.81% นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 62.25% ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ 7.94 %

3.2.2 ในวิชาใดก็ตาม เวลาสอบนักเรียนจะพยายามอย่างเต็มที่ในการสอบ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 85.76 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 11.20 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 3.04 %

3.2.3 นักเรียนเตรียมวางแผนการเรียนตั้งแต่เปิดภาคเรียนในวันแรก เพื่อจะได้เรียนดี ที่สุด นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 56.02 % นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 27.61 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 16.37 %

3.2.4 นักเรียนมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำอะไรให้ดี อย่างที่ตั้งใจไว้ นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 53.02 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 41.90 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ 5.08 %

3.2.5 ถ้าผลการเรียนไม่ดี นักเรียนใช้ความพยายามมากยิ่งขึ้น นักเรียนที่ทำประจำ มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 57.14 % นักเรียนที่ทำบางครั้ง คิดเป็น 42.86 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำไม่มี

3.2.6 ในบทเรียนที่ยาก ๆ นักเรียนจะอ่านซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป

นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 48.10 % นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 43.82 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 8.08 %

3.2.7 นักเรียนพยายามหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสาร หรือตำราในห้องสมุด เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มีค่าร้อยละมากที่สุด คิดเป็น 51.98 % นักเรียนที่ทำประจำ คิดเป็น 32.69 % ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำ คิดเป็น 15.33 %

จากข้อข้างต้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า วินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดี เหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากตำราเรียน ค้นคว้าในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจากบทเรียนที่ยาก การวางแผนการเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่า ของความพยายาม รวมทั้งการยอมรับของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักศึกษาที่มีผลการเรียนไม่ดี ใฝ่หาความรู้ ขยันหมั่นเพียรในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางการเรียน มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้อย่างแน่นอน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ

1. ครูควรศึกษาธรรมชาติของเพศและวัยของนักเรียน ประกอบกับพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วินัยในตนเอง ด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งเห็นคุณค่าของการมีวินัยในตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทาวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาวินัยในตนเองด้านวินัยทางสังคม

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียน

บรรณานุกรม

- ฉันทนา ภาคบังกชและคณะ.(2539). การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2524). จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2540). เอกสารการสอนชุดวิชา 32304 : การบริหารงานบุคคล กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สุรพงษ์ ชูเดช. (2542). ผลของการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาที่มีต่อการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2537). การเสริมสร้างวินัย. คู่มือแนะแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- สุชาและสุรางค์ จันทร์เอม. (2521). จิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์:
- สถิตาพร คาสด. (2546). การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนิสิตระดับปริญญา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สมพิศ แซ่เฮง. (2546) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเองนักเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม. โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร